

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ПРАВЕДНИЙ ОТРОК
АРТЕМІЙ
ВЕРКОЛЬСЬКИЙ**

***The Righteous Child
Artemius of Verkola***

***L'Enfant Vertueux, Artème
de Verkola***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorn.org

«Ти віддав свою душу в руки Господа, Артеміє премудрий.»

На 2-го листопада за Григоріянським календарем (це – 20-го жовтня за Юліянським) ми святкуємо пам'ять Праведного Отрока Артемія Веркольського, хлопця, якого земне життя закінчилося 23-го червня (це – 6-го липня за Григоріянським календарем), 1545-го р., коли йому було лише 12 літ. Ми поминаємо його в той день (як також на 23-го червня/6-го липня, в день його упокоєння), тому що це – Празник його Небесного Покровителя, Св. Великомученика Артемія Антіохійського, який прийняв мученичу смерть 361-го р. за наказом римського імператора Юліана Відступника.

Артемко народився близько 1532-го р. у селі Веркола, далеко на півночі Європейської частини Росії в області Архангельській. Його батьки були побожні а він був хлопцем надзвичайно відповідальним, смиренним та хоробрим. Одного дня його та його батька несподівано захопила громовиця, коли вони працювали на полі. Над їхніми головами загриміло і Артемко повалився мертвим.

Забобонні селяни подумали, що, не зважаючи на примірне життя Артемка, ця трагічна подія показала, що він справді був негідником і тому Бог його цим покарав. Не зважаючи на смуток його батьків, тіло хлопця понесли у сосновий ліс і там його залишили без Похоронів чи Відправ.

Декілька років пізніше, прийшлося церковному Читцеві проходити через ліс за

темна, і він побачив світло над місцем, де залишили були тіло Артемка. Тіло Артемка знайшов він чудесно нетлінним і не пошкодженим жодною звіркою, що жила в лісі. Це відкриття все перемінило. Бог виправдав Свого слугу! Артемка після того стали вважати Святим. Його Мощі занесли в Церкву Св. Миколая і стали над ними відбуватися різні чудеса.

Губернатор околиці, Афанасій Пашков, побудував тут Монастир через деякий час після 1635-го р., як вияв вдячності Св. Артемію за вздоровлення його сина. Пізніше Монастир був занедбаний і про нього зовсім забули аж до 1990-их років, коли письменник Федір Абрамов, який походив з тих околиць, виявив ініціативу і відновив його. Та Мощів для вшанування більш немає бо ж більшовики в 1918-му р., лютуючи проти релігії, як «опіум народу», їх порізали і кинули в криницю.

Та добро нарешті завжди перемагає злобність. Хоч земного тіла Св. Артемія вже не знайти на цьому світі, його життя далі розвивається через тих, які його споминають і шанують. Недавно була свіжа ознака живучості хлопця, коли він появився в видінню іконописцеві Пилипу Цімерману у м. Джонстаун у Пенсільванії. Це заохотило Пилипа написати його Ікону для всіх дітей. О. Іван Намі, директор Антіохійського Села (Antiochian Village) у Пенсільванії, поблагословив кам'яний Кивот для неї біля Церкви Св. Ігнатія у Селі.

Страсті Господа нашого дали нам нову перспективу на смерть. Вона прибули в світ, як Бог і казав, як наслідок зриву гармонії з Ним – це ж відхід від Життя (у Ньому ж, і від Нього – життя). Та Бог, з любові Своєї, не покинув Своїх дітей. У повноті часу, Він Сам через Боговтілення, став проти смерті і поборов її Хрестом Своїм, як і виявив Своїм же й Воскресенням на третій день. Це ж *забобонність*, а не віра, що вбачала в смерті Артемка обвинувачення проти нього. Бог Своїми чудами виправдав хлопця і виявив, що він – примір і заступник за світ, а особливо за дітей, які так часто бувають предметами використання, жорстокості та злоби.

Невпинною дією Св. Духа та заступництвом Своїх Святих, а поміж ними Праведного Отрока Артемія Веркольського, Господь постійно благословляє і захищає всіх дітей і працює, щоб привести їх у Своє Вічне Царство.

The Righteous Child Artemius of Verkola

L'Enfant Vertueux, Artème de Verkola

“You gave up your soul into the hands of the Lord, O Artemius most wise.”

Tu as donné ton âme dans les mains de Dieu, ô Artème Le Sage !

On November 2 on the Gregorian Calendar (which is October 20 on the Julian), we celebrate the memory of the Righteous Child, Artemius of Verkola, a boy whose earthly life ended on June 23 (July 6 on the Gregorian Calendar), 1545, when he was only twelve years of age. His memory is celebrated on this day (as well as on June 23/July 6, the day of his repose) since it is the Feast day of His heavenly Patron, the

Le 2 novembre selon le calendrier grégorien (c'est le 20 octobre selon le calendrier julien), nous commémorons l'Enfant Vertueux, Artème de Verkola, le garçon dont la vie terrestre a pris fin le 23 juin 1545 (le 6 juillet selon le calendrier grégorien) quand il n'avait que 12 ans. On commémore Artème le jour de sa naissance ainsi que le jour de son décès,

Holy Great Martyr Artemius of Antioch, martyred in 361 by the order of the Roman Emperor Julian the Apostate.

Young Artemiy was born about 1532 in the village of Verkola in the far north of European Russia, in the Arkhangelsk oblast. His parents were pious and he was an uncommonly diligent, meek and courageous lad. One day he and his father were taken by surprise by a thunderstorm as they were working together in a field. A clap of thunder broke over their heads and Artemiy fell down dead.

The superstitious villagers believed that, notwithstanding the exemplary life of young Artemiy, this tragic event was a sign that he was really evil and thus punished by God. Notwithstanding the grief of his parents, they carried the lad's body off into the pine forest and left it there without a Funeral or Memorial Services.

Some years later, it happened that the Church Reader was walking through the forest in the dark and saw a light over the place where Artemiy's body had been left. Artemiy's body was found to be miraculously incorrupt and untouched by the wild animals that lived in the forest. This discovery changed everything. God had vindicated his youthful Servant! Young Artemiy was now held to be a Saint. His Relics were taken into St. Nicholas Church and became the source of many miracles.

The governor of the region, Afanasiy Pashkov, built a Monastery here some time after 1635, in gratitude to St. Artemiy for the healing of his son. It eventually fell on hard times and was completely forgotten until the 1990's when a writer, Fedir Abramov, a native of the region, initiated its revival. The youthful Saint's Relics are no longer available for veneration, however, as the Bolsheviks, in 1918, in their rage against religion as "the opiate of the masses", cut them into pieces and threw them into a well.

Nonetheless, goodness always eventually triumphs over malice. Although the earthly Body of St. Artemiy is no longer to be

puisque c'est la Fête de son patron céleste, Saint Grand-Martyr Artème d'Antioche qui avait été martyrisé en 361 sur l'ordre de l'Empereur Romain Julien l'Apostate.

Artème est né vers 1532 dans le village de Verkola dans le grand nord de la Russie, dans la région d'Arkhangelsk. Ses parents étaient pieux et lui, il était un garçon raisonnable, paisible et courageux. Un jour, son père et lui, ils ont été pris par un grand orage lorsqu'ils travaillaient dans le champ. Un tonnerre a retenti au-dessus de leurs têtes et Artemiy est tombé raide mort.

Les villageois superstitieux croyaient que malgré la vie exemplaire du petit Artemiy, cet événement tragique a montré qu'il était vraiment mauvais et alors a été puni par Dieu. En dépit du deuil de ses parents, ils ont amené le corps du garçon dans une forêt de pins et l'ont laissé là-bas sans aucun service funéraire ni commémoratif.

Quelque temps après un Lecteur ecclésiastique se promenait dans la forêt dans les ténèbres et il a vu une lumière aux alentours de l'endroit où le corps d'Artemiy avait été laissé. On a retrouvé son corps miraculeusement intact; il n'a même pas été touché par les animaux sauvages. Cette découverte a tout changé. Dieu a réhabilité son jeune serviteur ! Maintenant le jeune Artemiy était considéré comme un Saint. Ses Reliques étaient placées à l'Église de Saint-Nicolas et sont devenues une source de plusieurs miracles.

Le gouverneur de la région, Afanasiy Pashkov, y a fait construire un Monastère comme signe de gratitude à Saint-Artemiy pour la guérison de son fils. Éventuellement, le Monastère a traversé une période difficile et a été complètement oublié jusqu'à 1990 quand un écrivain, Fedir Abramov, originaire de la région, a initié son renouvellement. Les reliques du jeune Saint ne peuvent pas être vénérées: en 1918, dans leur rage contre la religion

found, his life goes on through all who remember and honour him. A recent sign of the lad's continuing aliveness was his appearance in a vision to the iconographer, Philip Zimmerman, living in Johnstown, Pennsylvania, which encouraged him to write his Icon for all children. Fr. John Namie, director of the Antiochian Village in Pennsylvania, blessed a rock shrine for the Icon which stands to the right of the St. Ignatius Church at the Village.

Our Lord's Passion has given us a new perspective on death. It came into the world, as God said it would, as the result of breaking harmony with Him – a move away from Life (all life is from and in Him). But God, in His love, would not let His children go. In the fullness of time, He Himself, by the Incarnation, took on death and overcame it by His Cross, as He attested by His Resurrection on the third day. It was *superstition*, not faith, which could see Artemiy's death as an accusation against him. God vindicated the lad by His miracles and showed him to be a model and intercessor for the world, especially for children who are the target of so much that is exploitative, cruel and malicious.

By the ceaseless action of the Holy Spirit, and through the intercessions of His Saints, among them the Righteous Child Artemius of Verkola, the Lord ever continues to bless and protect all children and works to guide them into His eternal Kingdom.

comme "un opiacé du peuple" les Bolchéviks les ont coupées en morceaux et les ont jetées dans un puits.

Néanmoins le bien triomphe toujours sur le mal. Malgré le fait que l'on ne peut pas retrouver le corps de Saint-Artemiy, sa vie continue de se dérouler à travers ceux qui le commémorent et l'honorent. Un signe tout récent de ce qu'il est toujours vivant était son apparition à un iconographe, Philip Zimmerman, qui habite en Pennsylvanie. Cette apparition l'a encouragé à écrire son Icône pour tous les enfants. P. Jean Namie, directeur du Village d'Antioche en Pennsylvanie a béni un rocher pour l'Icône qui se trouve près de l'Église de Saint-Ignace dans le Village.

La Passion de notre Seigneur nous a donné une nouvelle perspective de la mort. Elle est venue dans ce monde, comme Dieu le disait, comme un résultat de la rupture de l'harmonie avec Lui, c'est un éloignement de la Vie (la Vie est de Lui et en Lui). Mais Dieu dans Son amour pour Ses enfants ne voulait pas les abandonner. Quand le moment est venu, Dieu Lui-même par Son Incarnation a vaincu la mort par Sa Croix, comme il l'a prouvé par Sa Résurrection le troisième jour. C'était une superstition et non la foi qui ait pu considérer la mort d'Artemiy comme une accusation portée contre lui. Dieu a réhabilité le garçon par Ses miracles et l'a présenté comme un modèle et intercesseur pour le monde, surtout pour les enfants qui sont souvent victimes d'exploitation, cruauté et malice.

Par l'action incessante du Saint-Esprit et par l'intercession de ses Saints – l'Enfant Vertueux Artème deVerkola est parmi eux – le Seigneur continue toujours de bénir et de protéger tous les enfants et travaille pour les guider vers Son Royaume Éternel. (Traduit par Olena Yemchenko).